

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 17. December.

De vergadering ten half twaalf ure geopend zijnde, worden de notulen van de laatste zitting, gelijk mede die van het comité-generaal van dien dag gelezen en goedgekeurd. Uit de laatste blijkt, dat in die vergadering met gesloten deuren gehouden, de heer *Pockema* eene memorie heeft ingeleverd, aanmerkingen betreffende wegens de rekeningen van de staatsbegrotingen: en dat besloten is dat dit stuk zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

In de vergadering zijn tegenwoordig HH. Exc. de ministers van financiën, van hollandsche zaken, van justitie, van buitenlandsche zaken en van marine en kolonien.

Z. K. H. de Prins van Oranje is in zijne loge.

Onderscheiden petitien bij de kamer ingekomen, worden naar de commissie tot de verzoekschriften gezonden. Vele daarvan zijn betrekkelijk tot de indeeling van het koninkrijk in arrondissementen en kantons; ter bepaling van het rechtsgebied van elk arrondissement. Bij een ander request worden wijzigingen verlangd in het tarief van regten op den invoer en doorvoer; en het laatste adres behelst klachten tegen de administratie der accijnzen.

De commissie tot de petitien doet verslag bij monde van den heer *Loop*, wegens de verzoekschriften van de kooplieden van Brussel en Antwerpen, welke verhoging van regten verlangen op den invoer van vreemde katoenen lijnwaden; en bij monde van den heer *Demanet*, wegens dat van den heer *Depre*, van Ath, die verhoging van regten vraagt op den buitenlandschen azijn. Beide requesten zullen ter griffie worden nedergelegd.

Aan de orde van den dag is de discussie over de begrotings-wetten voor 1828. De voorzitter verklaart dezelve geopend.

Het woord is aan den heer *Lahry-Longré*, die een uitgebreid advies uitbrengt, waarin hij eenige aanmerkingen maakt over de belasting op het personeel, welke hij zoude verlangen dat eenige wijzigingen onderging. Hij kan niet goedkeuren dat men de parcedels tot grondslag van de belastbare waarde in de grondbelasting heeft genomen. Hij brengt nog andere financiële bedenkingen in het midden; doch ziet van den anderen kant, niet genoeg, dat het financiële stelsel van het koninkrijk jaarlijks verbeterd, dat de opbrengst der middelen van jaar tot jaar toeneemt. Hij juicht de overeenkomst toe, welke met den pausselijken stoel is gesloten; en hoopt, dat bij het ophanden zijnde tienjarige budget, de belasting op het gemaal door andere minder drukkende middelen zal kunnen worden vervangen. Hij zal voor de aangeboden wetten stemmen.

De heer *van de Poll* zegt, dat hij niet in alle de bijzonderheden van die wetten zal treden, maar dat hij zich tot eenige hoofdpunten zal beperken. Het eerste punt, waarover zijne aanmerkingen zich uitstrekken, is de som van f 800,000, op het V. hoofdstuk uitgetrokken, voor premien tot ondersteuning van sommige takken van nationale nijverheid, en om te strekken tot aanmoediging van fabrieken, trafijken, reedertijen, visscherijen en landbouw. De afdeeling, waartoe hij behoort (de zevende) heeft niet haar verlangden te kennen gegeven om die waren staat van zaken, noemens dilt fonds te mogen vernemen; zij heeft gewenscht den financiën staat van dat fonds te mogen kennen. In plaats van aan dat bijlijk verlangen te voldoen, heeft men hare vraag doen voortkomen, of zij eenen naamstaat verlangde, hetgeen hare bedoeling geenszins is geweest; en men heeft haar geen antwoord op hare wezenlijke en duidelijke uitgedrukte vraag gegeven. De redenaar dringt nogmaals op dat antwoord aan.

Het tweede punt zijner aanmerkingen betreft de som van f 50,640, op hetzelfde V. hoofdstuk uitgetrokken voor kosten in de provincie Holland (noordelijk gedeelte) aan te wenden voor zeehavens en zeewerken. De zevende afdeeling heeft hieromtrent gevraagd: «hoe op dit artikel slechts aangeraagd is geworden f 50,640, daar het uit de publieke aankondigingen, van wege de administratie van den waterstaat, in de maand Junij II, en nu onlangs in de maand October gedaan, betrekkelijk gehoudene en nog te houdene aanbestedingen, blijkt, dat de zeewerken in de provincie Holland, noordelijk gedeelte, tot vereeniging van het eiland Marken met den vasten wal, en het daarstellen van een nieuw kanaal door het eiland en van daar door den polder Ydoorn, worden voortgezet.

Hiervoor was, op het eerste ontwerp van het eerste onderdeel der 2. afdeeling van de begroting over 1827, f 500,000 aangevraagd, doch bij de nadere overweging is deze som in het tweede ontwerp van die gemelde begroting weggelaten. Er wordt misdien gevraagd: uit welke middelen worden nu de zoo aanmerkelijk aanvankelijke kosten van die groote onderneming, waarvoor eenige millioenen vereischt worden, bestreden, zonder dat deswege op den staat van 's Rijks begroting eene aanvraag tot uitgave voorkomt?» Die vraag, zegt de redenaar, werd door de afdeeling te meer gedaan, daar het gouvernement in het vorige jaar voor die werken, eene veel grootere som had aangevraagd, en dienaangaande eenige ophelderingen aan de kamer had medegedeeld, aldus zelf te kennen gevende, dat de Staten-Generaal tot de uitgaven, daartoe benodigd, hante toestemming moesten geven. Het gouvernement schijnt het nu anders te hebben begrepen, daar het op de vraag, door de meeste sectoren der kamer, omtrent deze som gedaan, heeft geantwoord, dat het min doelmatig en noodzakelijk voorkomt, alsmede min overeenkomstig met hetgeen de grondwet, ten aanzien van den waterstaat, bepaalt, om hieromtrent in eenige bijzonderheden te treden. De redenaar is nogtans van gevoelen dat dit antwoord gansch niet voldoende is, en dat het aan de Staten-Generaal toekomt kennis van de aan te leggen werken te dragen, ten einde te kunnen beoordeelen of zij nuttig en noodzakelijk zijn, en de kosten, daarvoor benodigd, of goed te keuren of te weigeren, daar toch, in alle gevallen, die uitgaven zullen moeten komen voor rekening van 's Rijks schatkist, zoodat er geene geheime fondsen kunnen bestaan om dezelve te dekken. De redenaar besluit dan hieruit dat het gemeen overleg der Staten-Generaal hier volstrekt gevorderd wordt, volgens art. 121 der grondwet hetwelk uitdrukkelijk zegt dat de inwilliging der Staten-Generaal vereischt wordt op de begroting van de uitgaven van het rijk, hoedanige zijn die, waarvan hier thans de rede is. Voor het overige merkt hij aan, dat de werken van het kanaal van Marken millioenen zullen kosten en dat de

nuttigheid van dezelve, door deskundigen nog steeds ten sterkste ontkend wordt. Het budget is dus onvolledig en kan zijne goedkeuring niet erlangen. Hij uit eindelijk den wensch, dat de begonnene werken, aan het kanaal van Marken, en om dat eiland met den vasten wal te vereenigen, zullen worden uitgesteld, of liever nog, dat men die onderneming, als niet nuttig, noch noodzakelijk, zal laten varen.

De heer *de Stassart* is van gevoelen dat ons financieel stelsel nog niet is hetgeen het moest zijn, dat de wetten op de branderijen, de brouwerijen en de patenten eene herziening behoorden te ondergaan: hij verwacht die dan ook; doch merkt aan dat men niet alle verbeteringen te gelijk kan hebben; dat er reeds vele gedaan zijn, dat onder anderen de procenten op het gemaal reeds zijn afgeschaffd, en dat zulks een goed voordeel is voor de afschaffing van de hoofdbelasting op het gemaal zelve, waarvan hij de voorstelling van de tienjarige begroting, welke aanstaande is, zal moeten worden gesproken. Onder de overige verbeteringen noemt hij ook de afschaffing der Brusselsche loterij; hij maakt dienaangaande eenige aanmerkingen. Alle die verbeteringen maken het hem tot een pligt om zijne goedkeuring aan de aangeboden wetten te hechten. Hij doet eindelijk eenen hevigen uitval tegen de kwade praktijken, welke er ten aanzien der vestingwerken van het zuidelijk frontier hebben plaats gehad. Geen genade, zegt hij, geen genade voor hen die zich daaraan hebben schuldig gemaakt, zij en hunne medeplichtigen behooren de schade te vergoeden, welke zij veroorzaakt hebben: geen genade voor die schraapzuchtige speculanten!

De heer *Pockema* laat zich, ten aanzien van de uitgaven, welke voor de zeehavens en zeewerken zijn aangevraagd, in den geest van het advies van de heer *van de Poll* uit, en dringt verder aan op de noodzakelijkheid van eene regelmatige afsluiting der rekeningen van elk dienstjaar, waaromtrent hij in eene vorige zitting zijne gedachten uitvoerig heeft ontwikkeld, doch tot dus verre zonder eenig gevolg. Hij zal tegen de wet der uitgaven stemmen.

De heer *Fallon* zegt, dat hij uit volle overtuiging tegen de vorige begrotings-wetten heeft gestemd, en nu ook uit overtuiging de thans aangeboden, zal aannemen; daar, niettegenstaande hij verscheiden aanmerkingen op dezelve te maken heeft, welke hij ook voordraagt, hij echter verbeteringen in het financieel stelsel ontdekt. Hij hoopt dat de wetten op het personeel, de patenten en het gemaal eene herziening zullen ondergaan. Hij keurt de uitgaven voor den Roomsche Katholiken eeredienst goed, en ten aanzien van die wegens de bevestiging en wapening van het zuidelijk frontier, verlaat hij zich op de wijsheid van het gouvernement.

De heer *G. G. Clifford* brengt een zeer uitgebreid advies uit, in den geest van dat van den heer *van de Poll*, ten aanzien der uitgaven voor de zeehavens en zeewerken. Na hetgeen in de zitting van het vorige jaar dienaangaande is gezegd, en heeft plaats gehad, had hij verwacht dat de werken van het kanaal van Marken zouden zijn gestaakt geworden; hoe groot moest dan niet zijne verwondering zijn, toen hij vernam dat er in de maand Junij laatstleden eene aanbesteding van die werken was aankondigd! Het antwoord op de door de afdeelingen gemaakte aanmerkingen komt hem niet voldoende voor: het is, naar zijn inzien, onconstitutioneel: want volgens de grondwet moeten de Staten-Generaal hante toestemming geven voor alle uitgaven, welke uit 's lands schatkist moeten geschieden, en van dien aard zijn de uitgaven voor de werken, welke voor het kanaal van Marken zijn aanbesteed. Voor het overige, merkt de redenaar aan, dat, na alles wat er in het vorig jaar, tegen die werken gezegd is, het gouvernement niets gedaan heeft om derzelver nuttigheid en noodzakelijkheid aan te toonen. Hier beroept zich de redenaar op de bekroonde, uitmuntende verhandeling van den heer *Ouwkerk de Vries*, om te doen zien dat die werken niet nuttig, noch noodzakelijk zijn. Hij deelt in het gevoelen van den heer *Pockema*, ten aanzien van de afsluiting der rekeningen. Naar zijne meening moeten de uitgaven voor de kolonien niet op de begroting voorkomen. Na nog andere bedenkingen tegen de voorgedragen wetten in het midden te hebben gebracht, zegt hij dat hij tegen dezelve zal stemmen.

De heer *Collot d'Escury* verdedigt de uitgaven welke voor de hoogeschoolen zijn aangevraagd; hij vindt die billijk en niet te hoog. Over de kosten voor de zeehavens en zeewerken denkt hij even als de heeren *van de Poll* en *Clifford*.

Het is omtrent vier ure. De zitting wordt opgeheven om morgen ten tien ure te worden hervat.

WEENEN, den 11. December.

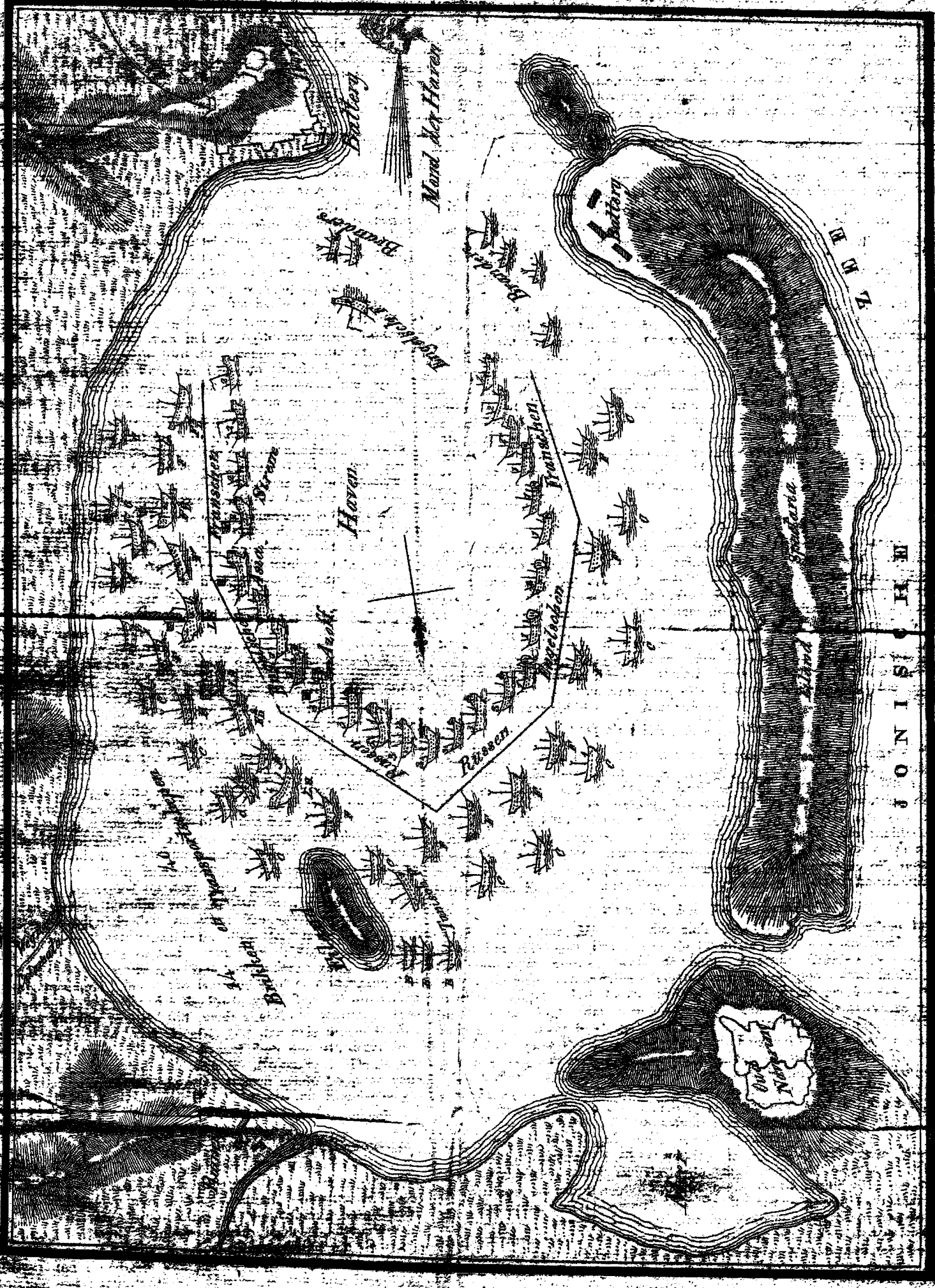
De *Oostenrijksche Beobachter* deelt insgelijks de tijding uit Bucharest mede, dat de pacha van Silistria een bevel uit Konstantinopel heeft ontvangen, om alles te vermijden, wat tot klachten over schending der trakaten met Rusland aanleiding zou kunnen geven. De bezettingen der Donau-vestingen moeten zich, volgens dit bevel, wel gereed houden, maar niettemin in toom gehouden worden.

Berigten uit Konstantinopel, van den 25. November, melden, dat het embargo op de Europese schepen opgeheven is en de gezanten van Engeland, Frankrijk en Rusland, zoo met den Oostenrijkschen internuncius, als met den reis-offendi, menigvuldige conferentien houden.

Uit Smirna heeft men eindelijk nadere tijdingen omtrent de gebeurtenissen op Scio. Den 28. October naderden tien Grieksche brikken en eenige andere vaartuigen dit eiland, in de rigting van het dorp Kalimathia. De Turken trachten de landing te beletten, doch vruchteloos: tegen den avond werd dezelve bewerkstelligd, en de Turken trokken terug. Den 29. October marscheerden de Grieken tegen de stad, welke zij bezetteden, terwijl de Turken in de citadel terugweken. Den 30. October verscheen lord *Cochran* aan boord van het fregat de *Hellas*, en na eenige schoten met de citadel gewisseld te hebben, ankerde hij op de reede. De Grieksche troepen, die binnen de stad Scio gedrongen waren, bedroegen 2000 man, waaronder 700 man geoesend krijgsvolk, onder den overste *Fabvier*. Den 29. October hadden de Grieken reeds geplunderd. Den 30. werd dit herhaald en de Turksche ingezetenen namen de vlucht in de confulaat-gebouwen. Daar ook het huis van den Oostenrijkschen

Leitung von der Geothek und Turkebe erhalten in der Karte von 1853

Bestimmt by der Amerikanische Government am den 22 December 1853. No 153.

